

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitivm Perfectionis, Et Virtvtvm Christianarvm

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

V. Quam graue damnum sequatur ex eo, quod Regulæ parui fiant, tametsi
in rebus minimis ac leuibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40105

CAPUT V.

Quam graue damnum sequatur ex eo,
quod Regule parui fiant, tamquam
rebus minimis ac le-
tibus.

ruinam ante conceptam opere exequeretur. At quo odo eam executus est? dicit Ieremias: luxit & ad terram cecidit antemurale, & itum eo disiecto n ruris parvus dissipatus & auersus est, itaque ciuitas occupata est & intercepta.

Ad eundem porro modum & animo nostra ciuitatem ingrediuntur & expugnant hostes tartarei. Regulæ namque *Cap. 1.*
sunt & vallum extimum, à quo ipse legis *Regule*
& mandatorum diuinorum natus clau- *sunt ante-*
gitur, ambitus & communitorum quos mo- *murale hoc*
rem si illud antemurale concideat & sub- *subl. 19*
verti sinas, protinus etiam concideret & *mandata*
dissipabitur murus, itaque animata ex *Desqueqz*
pillabitur, & præda patet. Sapientia ex- *volantur.*
nimitat, *Qui dissipat sepe, mordebitur* *Ecccl. 10. 8.*
coluber. Si itaque hocce regulatum se-
piu n dissipare & vallum destruere inci-
pias, flecta ianua serpens antiquus hac
ingredierit, reque commordebit. Si vi-
neas sepe & maceriam aufers, & quod
intra eandem contineat, patere ad præ-
dam patiare, statim eam vindemisabunt o. *Psl. 79. 13*
mnes qui pratergreditur eam.

Vt autem melius hoc intelligatur, est enim maximi momenti punctum, omis-
sis metaphoris & figuratis loquendi
modis, aperte & simpliciter iam loqua-
munt. Noscis vis, quomodo fieri possit,
quod Spiritus Sanctus ait, nimurum,
cum qui parva & modica negligit, pau-
latim ac sensim in grauiora prolapsu-
rum?

Eodem prorsus id modo fit, quo in
peccato veniali contingere tum Theolo-
gici sancti Parre docet ut nos pue-
rissimo Catechismo declaramus. peccatum
veniale inquit quodam est ad morta-
le dispositio & via: Venialis enim quan-
tumlibet multa sint, nunquam vaum *Veniale dis-*
constituant mortale, nec ad animam mortalem inferendam, gratiam & amicitiam *ponit ad*
mortale. Dei auferendam satis sunt, esto animam
eodem tum emolliendo eam & debili-
tando, tum tepefaciendo disponant &
inclinent, ut facile ab occurrente aliqua
tentatione & impugnatione queat ex-
cepere.

cc 3 pugna-

Luc. 16. 10 **Q**uid fidelis est in minimo, & in maioris
fidelis erit, & qui in modico iniquus
est, in maiore iniquus erit. Quod tentatio
haec: qua in Regularum obseruan-
tia nos dæmon seguiscentes & remis-
sos effi ere vult, nonnisi leues parvique
momentires, eas esse dicendo in eoque
pe fæctionem & profectum nostrum con-
sistere negando, adeo communis sit, hinc
duo quoad hauc in pæsens declarati-
mus: Primum, quantum è priuorum ho-
rum contemptu & vilipendio sequatur
damnum. Deinde quod è contrario se-
quuntur bonum deducemus. Duo namq;
hæc in verbis ante allegatis Christus
Dominus significat.

De primo siquidem ait: *Qui in modico*
iniquus & infidelis est, & in maiori iniquus
erit. Quod etiam auctor per Sapientis os
Eul. 19. 1. Spiritus Sanctus edictrix: *Qui dissipat mo-*
*dica, paulatim deciderat. Satis hoc esse debe-
bat, ut diligentes & exacti Regularum*
*obseruatorer essent, illaque economi-
ne, quod parvi momenti esse & pretiis*
*videatur, ne quaque transgrexi pæ-
meremus.* Scimus quippe irrefragabile
Dei verbum esse, eum qui modica con-
temnit paulatum proplurum, nec ante
peccandi timorem facit, quam in ma-
iora & grauiora impingat.

Hoc modo perdi ciuitas quædam &
ab inimicis expugnari solet: vbi olim in
Ierusalem factum esse conqueritur Iere-
Ierem. 28. mias: *Cogitauit Dominus, inquit, dissipare*
*murus sive Sion, ciuitatis illius adeo vali-
de & turritate, muroq; & ante muris cin-
ctæ: terendit funiculum suum & measu-
peratio ex tam, & non auertit manum suam à perdi-
re parvam, idest, ante non destitit, quam eius*

Pugnari, itaque in aliquod letale scelus
Præcepis ruat.

Quemadmodum primi machinarum
bellicarum in murum aliquem impasti
impetus, et si eum statim ad terram non
*Et quia non deij iunt qui sunt tamē & disponunt,
obsunt sin- vrā postremis haud ægre sternatur, &
gela multa sicut guttae impluvijs, in terram incidentes, licet per se quæque eam excauere &
lacum in ea facere potens non sit, eam
tamē singulae ita disponere valent, ut
in huius dispositionis virtute post se-
quentes guttae eam excaucent & lacunent.*

*Iob. 14. 19. Vnde Iob: Lapidés excauant aquæ & allu-
rgone paulatim terra consumuntur. Simili
modo peccatum veniale hominem ad
letale deinde committendum disponit*

*Primo fit
preser post
ea contra
Denim.*

& præparat, paulatim enim quis pecca-
tum morem exuit, & facere incipit, quod
cum amore Dei non est coniunctum,
exinde statim committet aliquid, quod
amori huic aduersabitur.

*Qui verbij gratia pro nihilo ducit men-
tiri vel etiam citra necessitatem iurare,
statim corruet, & malum vnum alteri
commisces, audebit & passim menda-
cium aut rem aliquam controvèram
iuramento confimare.*

*En tibi hominē in letale crimen prola-
psum. Qui in parui momēti rebus mur-
murare & obloqui auder, mox occurreat
illi occasione, quæ non ita leuis sit, se in
præsentissimo lethaliter, peccandi pe-
riculo constitutum compieret.*

*Qui ex negligenter oculos hinc inde
leuiter gyrat, qui oborientes sibi dñe il-
licita & fœda cogitationes non statim
a se repe lit, haud procul à ruina distat,
et enim aliquando cum minus cogirabit
& non opinantur, cor assentendo rapie-
tur, quo oculi vel cogitationes ferreban-
tur, & in momento fœde curruisse scin-
telligeret.*

*Aliud quippe nihil per negligenter
hinc neuriam, & iterata yenilia pec-
cata diabolus spectat, quam ut ad mor-
talia viam sterput,*

*Eodem igitur modo se res habet in
Regularum transgressione & vilipendē-*

tia. Diabolus namque gradatim & pati-
latim nos ad grauius malum disponit ac
pertrahit, donec tandem in enorma &
horrenda sclera nos præcipitare faciat.
Principio namque magnum conscientis Religiosa
remorsum homo sentit, dum parvam a parvano
liquam Regulam infringit, postea non gignit fa-
ctum & demum nullum penitus: pari simus dis-
cretum modo & gradu in orationis studio
in examinibus & in reliquis exercitiis
spiritualibus intepescit & languescit
(nam hoc nequidem illi potius, & anti-
quis est quam Regula) dum modo i-
psum omittit, modo non pro eo ac opor-
ter, sed non nisi pro forma, nulloque iade
collecto fructu, peragat.

Ex hisce initis, quæ exigua & levia
videntur, ingentes Religiosorum ori-
lapsus & ruini solent, vt innotet Partes
illa Euangelista Joannis, (quibus de lu-
dæ proditoris contra Mariam Magdale-
nam quod pretiosum illud vnguentum
Saluatoris Iesu, pedibus intungendis ad-
hibuisse murmuratione loquitur, et
qui diceret latius longe futurum fuisse, si
ipsum venundatum esset & redactum
inde precium in pauperes effusum) verba
exponendo. Dicit autem hoc Iudas ait
Ioannes, non quia de egenis pertinebat ad-
temp sed quia fur erat & loculos habens, ea
qua miscebantur portabat; hinc quia un-
guentum istuc vendere ad ipsum, ve-
pote Occionum spectabat, ægrefere-
bat denariorum illorum decimandorum
sic sibi ablatam occasionem esse: qua-
propter in damni huius compensatio-
nem, Redemptorem Iesum tristis illis
denariis, quorum in vnguento effuso ia-
cturam fecerat, vendere statuit.

Oblserua inquit S. Augustinus & vide Tract. 10.
Iudam non pessum iuile tum, cum inloamen
Christum vendidit, neque enim haec pri-
ma mali eius origo fuit, quippe id du-
dum corde fuerat, secundum cerebat, rum Iudas
latro erat & filius perditionis, Christusq; dumne-
corpore solum non animo sequebatur, quam fuit.
Sic dum grandem Religiosi alicuius la-
plum aduertes, ne tum primum ma-
lum eius cepisse puta, quia iam ante
in

*Apollata
dudum at-
minus per-
serio fuit.*
ante in perditionis statu versabatur: iam
dudum corpore tantummodo in Reli-
gione egit non animo, iam dudum spiri-
tu omni carens orationes & examina o-
mittens, denique Regulas suas præter-
gredi graue non ducens. Hisce ergo de
pulueribus isthuc ortum est lurum.

*Inc. 6.
Math. 10.
Ier. 32.
Act. 13.
John 13.*
Idem quoq; notar S. Hieronymus di-
cens: infelix Iudas damnum quod ex effo-
fione & ingenuitate fecisse credebat & sibi Magi-
ster illa & cer-
tis precios compensare. vide quoniam malo-
ba quid
valit in his
date, &c.
senfim la-
bimus sine
causa.
lob. 4.13.

Primo namq; anima per imperfectio-
nem & culparum venialium multitudi-
nem necnon per orationis & spiritualium
ex. citiorum defectum depauperatur &
debilitatur atq; inde postea in gratia &
mortalia priuuit: qui negligenter ambu-
lat omnia imperfectionum genera pas-
sim deglutiens, mortuam aperta & ma-
nifesta peccata deuorabit. Quocirca ca-
ueamus quam diligentissime, ne Dämo-
ni adiutum patefaciamus. Regularumq;
timorem & reuerentiam examus ip-
sasque vilipendamus.

Ierim. 6. 8. Et quoniam per Ieremiam sic Domi-
nus cominatur: Erudire Ierusalem, ne for-
te recedat anima a te, ne forte ponam te de-
stat Re-
sua & serua-
da & Religio & huic disciplina & obser-
vantiae, quam nos Regulae docent, te
conformes, ne forte a te recedat omni-
potens, req; derelinquat, itaque tur-
pem & deplorandum cui ca-
sum videamus.

C A R V T VI.

Dé ingentibus donis, quæ è Regularum ob-
seruantia & affectione sequuntur.
et si alioquin circare spauas
ea versentur.

*E*vge serue bone & fidelis, quia super pau-
ca fuisse fidelis super multa te consti-
tuat, intra in gaudium Domini tui. In hisce
Redemptoris nostri Christi verbis in: Gaudium
gentia nobis declarantur bona, quæ è di-
ligenti Regularum obseruantia, reuelen-
tia & affectione, esto circa minutus manuæ est
& parvæ momenti res ea versentur, quam & ita
in hominem resulant: Evge, inquit, illud intra-
serue &c., porro tam eximium & su-
pereminens erit gaudium & merces,
quod te eo quod super pauca fidelis &
diligens fuisti manet, ut non tam gau-
dium intraturum dicat in te (quia à te
capi non poterit) quam exaduerso te
ingressurum in gaudium, ipsumque cir-
cumsecus superabundaturum, perinde
verbum in aulam intras, quæ te multo
capacior & amplior est: Ecalio in loco
ait: Mensuram bonam, & confortam, & Lue. 6. 38.
coagulationem & supereffluentem dabunt in
sinum vestrum. Præmit & gloriæ, quæ
propterea nobis dabitur, mensura non
est parca, curta, & ex æquo cominensa,
sed mensura conserua & superabun-
dans.

Videamus namq; modi eos, qui in Remune-
modio fideles sunt, tam ample Domi-
nus remuneretur & extollat. Quia nimi-
parva quia
rum in hisce rebus paruis & modicis fidelitatis
melius alicuius fidelitas elucescit, & sor in his
quid facturus sit tum cum maiora illi apparet.
committetur. Ita id Dominus ipse apud
S. Lucam affuerat dicens, Qui fidelis est Lue. 16. 10.
in minimo, & in maiori fideliserit. Notan-
du verò non dixisse Dominum, Qui fidelis
est in maximo & in minori fidelis erit: sed
contra magis: namq; fidelitas alicuius per-
spicienda